కిటికీలో ఆకాశం

విప్లవ్

(గత సంచిక నుంచి తరువాయి)

"తన గురించి చెప్పాలీ అంటే అసలు ఎక్కడ ఎలా మొదలు పెట్టాలో తెలియడం లేదు. నీకు అర్థమయ్యేట్లు ఎలా చెప్పను..." ఇబ్బందిని చేతుల్లో నలుపుకున్నాడు చైతన్య." ఓకే .. సింపుల్‌గా చెప్పాలీ అంటే... నీకు కంప్లీట్ ఆపోజిట్ నీలిమ. నువ్వు ఎంత సెన్సిటివో తను అంత థింక్‌హెడ్."

"వొద్దు నాకేం చెప్పొద్దు" టిష్యూ పేపర్‌ను వేళ్ళతో చింపేస్తూ అతడి మాటలను తిరస్కరించింది రాధిక. నొచ్చుకుంటూ చూసాడు చైతన్య. బాధ అనిపించింది రాధికకు. చిరిగిన కాగితాన్ని ఆమె వేళ్ళు అప్రయత్నంగానే అతికించే ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి.

"ఇంకొకరి గురించి ఇప్పుడు ఎందుకు చే? అయామ్ సారీ... తను నీ వైఫే కావొచ్చు, బట్ నాకు సంబంధించినంతవరకూ ఆమె ఎలాంటిదైనా అనవసరం. నీ ఆదర్శాలు, ఆశయాలు పోయి ఇలా ఎందుకు మారిపోయావు అని నేను అడుగుతుంటే, తప్పు ఆవిడెవరిదో అనడం.." తల అడ్డంగా కదుపుతూ "నాకు కరెక్ట్ అనిపించడం లేదు" అంది రాధిక.

"వాట్ డూ యూ మీన్? నేను ఏదో నా వైఫ్ గురించి చెడ్డగా చెప్పి సింపతీ సృష్టించుకుంటున్నాను అనుకుంటున్నావా?" అతని కోపంలో తనకు తెలిసిన చే ను చూసింది రాధిక. ***మనిషి నిజమయిన అస్థిత్వం ఆ కోపమే.*** అతడు మరింత కోప్పడితే చూడాలి అనే కోరిక పుట్టింది ఆమెలో.

"కాదా మరి. లైఫ్ ఈజ్ వన్స్ ఓన్ రెస్పాన్సిబిలిటీ. ఎవరి జీవితం ఎవరూ మార్చెయ్యరు. అలా మార్చేసేట్లు ఉంటే, ఇక నీ బుద్ధి ఏమయినట్లు. మంచిపని చేసేప్పుడు, ఉదాత్తమైన ఆలోచనలు ఉండేవారిని డిస్కరేజ్ చేసేవాళ్ళు, తప్పుదారి పట్టించేవాళ్ళు ఎప్పుడూ ఉంటారు. అలా అయితే ప్రపంచంలో ఇలా ప్రతివాళ్ళూ తమ తప్పులకు ఇంకొకరు కారణం అని సాకులు చెప్పొచ్చు."

ఆమె కోరిక తీరింది. అతడి కోపం పెరిగింది.

"యూ ఆర్ టాకింగ్ నాన్సెన్స్. నా జీవితం గురించి నావైపు నుంచి ఆలోచించకుండా లైఫ్ గురించి నీకున్న సెట్ ఆఫ్ రూల్స్‌తో ఎలా కొలుస్తావు? ఇదేమైనా ఫిజిక్స్ థియరీనా? ప్రతి మనిషీ ఒకేలా ఎలా జీవిస్తాడు. నీకు ననుకున్నవన్నీ అనుకున్నట్లు జరిగాయి, నాకు జరగలేదు. దట్ డజన్ట్‌మీన్ యూ ఆర్ సక్సెస్ అండ్ అయామ్ ఫెయిల్యూర్ ఇన్ లైఫ్"

చైతన్య నోటివెంట హఠాత్తుగా ఓటమి మాట వినడం ఆమెకు నచ్చలేదు. అతను ఒక ఫెయిల్యూర్ అని తాను అనుకోకపోయినా అతడి గురించి అతడే భావించుకుంటున్నాడేమో అనిపించింది రాధికకు. ***ఓడిపోయానేమో అనే అనుమానం మనిషిని ఓటమికన్నా కృంగదీస్తుంది.***

"యూ ఆర్ నాట్ ఎ ఫెయిల్యూర్ చే" ఒక వ్యక్తిగా అతడేమిటో ఖచ్చితంగా తెలిసిన నమ్మకంతో చెప్పింది రాధిక. చాలా గొప్ప విషయం విన్నట్లు చూసాడు అతను. ఆ మాట మళ్ళీ వినాలి అనిపించింది. కానీ అడిగేందుకు అభిమానం అడ్డుపడింది. నీరసంగా నవ్వాడు.

"డిప్రెస్డ్‌గా కనిపిస్తున్నానా? ఇన్ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్‌లో మాట్లాడుతున్నాను అనుకుంటున్నావు కదూ!?' అతడి గొంతు బొంగురుపోయింది.

మళ్ళీ వాన మొదలయ్యింది. కిటికీ అద్దం అవతలనుంచి తలదాచుకునేందుకు పరుగులు తీస్తున్న జనంవేపు చూపు మరల్చుకున్నాడు చైతన్య. అతడికేదో చాలా చెప్పుకోవాలి అని ఉందనిపించింది రాధికకు. ఏదో చెప్పుకోవాలి అనే కోరికతో అతడు వణికిపోతున్నట్లు అనిపించింది రాధికకు.

"నేను ఫెయిల్యూర్‌నే రాధికా. ఐనోదట్. ఒప్పుకోకపోవడం నన్ను నేను మోసం చేసుకోవడమే. ఆఫ్‌కోర్స్ ఆ మోసం కూడా నాకు బాగా అలవాటు అయిపోయిందిలే"

"ప్లీజ్.... డోంట్ బీ సో హార్ష్ ఆన్ యువర్‌సెల్ఫ్" రాధికకు చాలా బాధగా అనిపించింది. తనకు తెలిసిన చే ఒక హీరో. ఒక మంచి పుస్తకం. ఒక శాస్త్రం. అభిప్రాయబేధాలు వచ్చినా మనసులు మధ్య అభిమానాలు పోవు. చైతన్యను ఓడిపోయినవాడిగా చూడలేకపోతోంది ఆమె.

"ఈ వేళ టీవీలో నన్ను చూపించిన క్లిప్పింగ్ నేనూ చూసాను. ఎంత అసహ్యంగా కనిపిస్తున్నానో తెలుసా? అసలు అది నా ముఖమేనా అని నాకే అనుమానం వచ్చింది"

అతడి మాటలు విని రాధిక ఆశ్చర్యపోయింది. ఇప్పటికీ తమ ఇద్దరి ఆలోచనలూ ఒకేలా ఉన్నాయే? 'నన్ను చూసుకోవడానికి అద్దం ఎందుకూ?' ఒక చిలిపి సమయంలో తన కంటిపాపల్లో చూసుకుంటూ తలదువ్వుకున్న ఆనాటి చే గుర్తుకువచ్చాడు ఆమెకు. తాను అతడితోనే ఉండి ఉంటే అతను ఇలా అయిపోయేవాడు కాడేమో. తప్పు ఒప్పులు చెప్పేందుకు ఎవ్వరూ లేకపోయారేమో.

"మొదటిసారి లంచం తీసుకున్నప్పుడు చాలా అసహ్యం వేసింది నామీద నాకే. ఆరోజు నిన్నెంతగా తలుచుకున్నానో తెలుసా? ఐ డెస్పరేట్లీ నీడెడ్ ది పర్సన్ హు కెన్ స్లాప్‌మీ. నిజం. నువ్వే. నాకు అందుబాటులో ఉంటే, నీ దగ్గరకు వచ్చి చెంపదెబ్బ కొట్టించుకోవాలి అనిపించేంత కోరిక పుట్టింది ఆరోజు"

"ఇంతకూ ఎందుకు తీసుకున్నావ్ ఆ లంచం?" అతడి బాధను అర్థం చేసుకుంటూనే తను తెలుసుకోవాల్సిన విషయాన్ని అడగకుండా ఉండలేకపోయింది రాధిక.

"ఒక కోటీశ్వరుడు. తన బంగళా కట్టేప్పుడు రోడ్డు మీద కొంచె ఎన్క్రోచ్ చేసాడు. రూల్స్ ప్రకారం అయితే ఆ గోడ కొట్టెయ్యాలి. కానీ అతను మినిస్టర్ లెవెల్‌లో ప్రెషర్.."

"ప్రెషర్ అయితే... డబ్బు తీసుకోవడం ఎందుకు?"

"నీకు అర్థంకాదు రాధిక. నేను సర్వీస్‌లో చేరిన సంవత్సరం ఇలాంటి ప్రెషర్స్ నెలకు ఒక పదీ ఇరవై వస్తుండేవి. అన్నిటినీ తట్టుకున్నాను. రిజల్ట్? డిపార్ట్‌మెంట్‌లో నేను అందరికీ శత్రువుని. నా మీద ఎటు చూసినా జోకులు. నేను పిలిస్తే ఎవ్వరూ సరిగా పలకరు. నా సబార్డినేట్స్ కూడా. ఏమైనా అంటే... నా సుపీరియర్స్ కూడా వాళ్ళనే సపోర్ట్ చేస్తారు. ముఖం మీద అడిగినవాళ్ళూ ఉన్నారు 'ఈ మాత్రానికి ఇక్కడెందుకు జాబ్. .. ఏ ప్రయివేట్ కంపెనీకో వెళ్ళొచ్చుకదా' అని"

"యూ కుడ్ హేవ్ డన్ దట్"

"ఏమో... నేను అలా ఆలోచించలేదు. అసలు ఆ జాబ్ ... నేను తీసుకోవాల్సింది కాదు" అతడు చెప్పేదంతా ఎదురుప్రశ్న వేయకుండా వినసాగింది రాధిక.

"ఇట్స్ నాట్ సో ఈజీ. స్టూడెంట్‌గా ఉన్నప్పుడు ఎంతసేపూ దేశాన్ని ఉద్ధరించడం, సొసైటీని మార్చడం గురించేకానీ నా లైవ్లీహుడ్, కెరియర్ ఏమీ ఆలోచించుకోలేదు. దేశాన్ని మార్చేంత పెద్ద పనిలో పర్సనల్ లైఫ్ ది ఏముందిలే అనుకున్నాను. బట్... ఒకసారి

ఆ డిగ్రీ అయిపోయాక... ప్రపంచం దృష్టిలో నేనెవరు అని చూసుకుంటే ఏముంది? ప్రతి సంవత్సరం కాలేజీల నుండీ విసిరివేయబడ్డ వేలమంది గ్రాడ్యుయేట్లలో నేనూ ఒకడిని. అంతే. నాకున్న మెరిట్స్‌తో పెద్ద పెద్ద జాబ్స్ రాలేదు. రావుకూడా. ఐ డోంట్ బ్లేమ్ దెమ్. ఎప్పుడూ మార్కులూ, పర్సెంటేజీలు పట్టించుకోని నన్ను అలాంటి కంపెనీలూ పట్టించుకోలేవు. కాగితం సర్టిఫికెట్లను చూసి మనిషి తెలివిని అంచనా చేసే జాబ్ వరల్డ్‌లో నేను అంత ఎలిజిబుల్ గ్రాడ్యుయేట్‌ను కాను. ఒక వైపు నా స్నేహితులు, నా జూనియర్స్ అంతా కూడా ఏదేదో అయిపోతున్నారు. సంపాదించేస్తున్నారు. నేను ఇంకా ఇంట్లో డబ్బులు అడుగుతూ ఫ్రీలాన్సింగ్ ప్రాజెక్టులు చేసుకోవడానికి సరి అయిన అవకాశాలు మనుష్యులు కలిసిరాలేదు. ఇప్పుడు చెప్పకూడదేమో కానీ... చెప్పక తప్పదు. అప్పుడు నువ్వే నా పక్కన ఉంటే పరిస్థితి కొంచెం మెరుగ్గా ఉండేదేమో. తెలుసు... నువ్వు అమెరికాలో ఉన్నావనీ, పెళ్ళి అయ్యిందనీ అంతా తెలుసు. అయినా సరే... ఒక్కసారి నీతో మాట్లాడితే చాలు అనిపించింది. ఇంకెవ్వరూ నన్ను అర్థం చేసుకునే వాళ్ళు లేరు. సిగిరెట్ తాగే ప్రతిసారీ నీ తిట్లే గుర్తుకు వచ్చేవి. ఆ తిట్లను గుర్తుచేసుకోవడానికే రోజుకు వంద సిగిరెట్లు తాగిన సందర్భాలూ ఉన్నాయి"

రాధికకు గుండెమంటగా అనిపించింది. తలభారమయ్యింది. ఒక అపరాధభావం అణుచుకోలేనంతగా ఆమె మనసులో ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడుతోంది.

"ఐ హోప్ యూ కెన్ అండర్ స్టాండ్ దట్ స్టేట్.. డాక్టరువు కదా. చదివీ చూసీ ఉంటావ్ ఇలాంటి డిప్రెషన్ గురించి. ఎనీవే... ఆ రోజులను మళ్ళీ ఇప్పుడు గుర్తుచేసుకోవడమెందుకులే. అలాంటి సందర్భాల్లో, మా నాన్న చాలా ఆర్థిక సమస్యల్లో చిక్కుకున్నారు. అమ్మకు హెల్త్ ప్రాబ్లమ్స్... ఇవన్నీ చూస్తూ నేను డబ్బునేదీ సంపాదించలేకపోతుంటే నా మీద నాకే అసహ్యం వచ్చింది. అప్పుడప్పుడు నేను దేశం గురించీ ఆలోచించలేదు, సంఘం గురించీ బాధపడలేదు. కేవలం నా గురించే బాధపడ్డాను. స్వార్థంగా 'నా జీవితం ఎలా' అనే ఆలోచించాను. స్వార్థంలేని మనిషి ప్రపంచానికి ఏమీ చెయ్యలేడు అనిపించింది. అదిగో... ఎగ్జాట్లీ ఆ మొమెంట్స్‌లో..." వింటున్నావా అన్నట్లు రాధిక వేపు చూసాడతను. అప్పుడే ఆరుతున్న వాటర్ కలర్ పెయింటింగ్‌లా ఉంది ఆమె.

"గోపాలరావుగారనీ... నాకు మామయ్య వరసౌతారు. అమ్మవేపు చుట్టాలు. నాకు అసలే బంధువులెవ్వరితో అంతగా పరిచయాల్లేవు. ఆయనకూడా దాదాపు అందరితో సంబంధాలు తెంపుకున్న వ్యక్తే. ఎందుకంటే ఆయన చాలా ఎక్కువ సంపాదించేసాడు: డబ్బు. అలాంటివాడిని బంధుత్వం పేరు మీద అందరూ ఏవో ఫేవర్స్ అడుగుతూనే ఉంటారు కదా. అందుకని ఆయనే అందరితో కలవడం చాలా తగ్గించాడు. నాన్నగారెప్పుడో ఆయనకు తారసపడితే, నా గురించి చెబితే తన ఇన్‌ఫ్ల్యుయెన్స్‌తో నాకు ఏదైనా గవర్నమెంట్ జాబ్ ఇప్పించగలను అన్నాడట. ఏ అవసరం లేకుండా, అలాంటి మనీమైండెడ్ మనిషి ఇంకొకరికి సహాయం చేస్తాను అంటే నేను నమ్మలేదు. కానీ ఇంట్లో ప్రెషర్. ఇదేదో తేల్చుకుందాం అని ఆయననే కలిసాను. ఐ మస్ట్ సే.... హి మైట్ బీ ఎ కరప్ట్ పర్సన్. బట్ ఎన్ హానెస్ట్ మ్యాన్"

రాధికకు ఆ వివరణ అర్థంకాలేదు. నీతిలేని తనం, నిజాయితీ ఒకే మనిషిలో ఎలా ఉంటాయా అని ఆలోచించింది... తన ప్రశ్నకు బుజువు తన ఎదురుగానే ఉందని మరచిపోతూ. ***సత్యం కళ్ళెదుటే ఉన్నా చూసేందుకు కన్నులు చాలవు.***

"ఆయనను ఫ్రాంక్‌గా అడిగాను.... ఏ ప్రతిఫలం ఆశించి నాకు ఉద్యోగం ఇప్పించాలి అనుకుంటున్నారు అని... ఆయనా ఫ్రాంక్‌గా అడిగారు, తన కూతురును పెళ్ళి చేసుకుంటావా అని. తనే నీలిమ"

ఇదేదో చాలా పాత కథల్లోనూ, సినిమాల్లో విన్న విషయంలా అనిపించింది రాధికకు. ఆ మాట అడగలేదు కానీ, జీవితం కథను అనుసరించడంలో తప్పు లేదు కదా అనిపించింది. ***ఫిక్షన్ ఫాలోస్ లైఫ్. లైఫ్ ఫాలోస్ ఫిక్షన్.***

"ఇదేదో పాత సినిమా కథలా అనిపించొచ్చు. నాకూ అప్పుడు అలానే అనిపించింది. సమాజంలో ఆయనకు ఉన్న ఆస్తీ, పలుకుబడీ, స్టేటస్‌కు నాలాంటివాడిని అల్లుడిగా చేసుకోవాలి అనుకోవడం అర్థంలేనిది. బహుశా ఆ అమ్మాయికేమైనా డిఫెక్ట్, ప్రాబ్లం

ఉందేమో అనుకున్నా. గోపాలరావుగారు నాకు నీలిమతో పరిచయం కూడా చేసాడు. ఐ స్పోక్ విత్ హర్. ఇంకొకరితో పోల్చి చెప్పలేను కానీ, షి ఈజ్ బ్యూటిఫుల్ ఇన్ హర్ ఓన్ స్టైల్. ప్లెజెంట్ పర్సన్. ఎక్కువగా మాట్లాడదు. కానీ మాట్లాడే రెండు మూడు మాటల్లోనే చెప్పాలనుకున్నదంతా చెపుతుంది. లైఫ్ అంటే పెద్ద ఎక్స్పెక్టేషన్స్ ఉన్నట్లు చెప్పదు, సింపుల్ గర్ల్. నేనూ ప్రాక్టికల్‌గా ఆలోచించాను. ఎలాగూ ఎవరో ఒకరిని పెళ్ళి చేసుకోవాలి. నా కోసమే అయినా, నిన్ను మరచిపోవడానికైనా. వైనాట్ హర్ అనుకున్నా..."

"ఇంతకీ నా గురించి ఆమెకు చెప్పావా" అడగకుండా ఉండలేకపోయింది రాధిక.

"వాట్ డూ యూ మీన్?" చురచురమని చూసాడు చైతన్య.

"అదే ఆ అమ్మాయితో, నా గురించి ఏమైనా చెప్పావా?"

"చెప్పాను. తను ఏమీ డీటైల్డ్‌గా అడగలేదు. షి సెడ్ ఇట్స్ ఓకే"

నీలిమ గురించి అమాంతంగా గౌరవం కలిగింది రాధికలో. మరి అంత మంచి అమ్మాయిని 'రాంగ్ ఉమన్' అన్నాడేమిటి చే?

"ఆ ఉద్యోగం అందుకున్నాను. నీలిమతో నా ఆశయాలగురించి చెప్పాను. తనకు అవన్నీ ఏం ఎగ్జైటింగ్‌గా అనిపించలేదు. కానీ నా లైఫ్ నా ఇష్టం అని చెప్పింది. ఐ థాట్ నెగిటివ్ ఆలోచనలు లేకుండా న్యూట్రల్ గా ఉంది కాబట్టి, మా లైఫ్ బానే ఉంటుంది అనుకున్నాను. అక్కడే రాంగ్ ఎస్టిమేట్ "అతని కళ్ళల్లో బాధ " ఒక మనిషిని ఒక నిముషంలో అర్థం చేసుకోవచ్చు అని నమ్మే నేను, కొన్ని రోజులు మాట్లాడినా నీలిమను సరిగా అర్థంచేసుకోలేకపోయాను. తన మాటలకు ఆలోచనలకు పొంతనే లేదు. ఉండదు. ఎందుకో తెలియదు కానీ, షి డజంట్ లైక్ మీ. నేనేం చేసినా తనకు నచ్చదు. ఒకవేళ తనకు నచ్చేదే నేను చేసినా, నేను చేసిన కారణాన అదీ నచ్చకుండా పోతుంది. ఉద్యోగం కోసమే తనను పెళ్ళిచేసుకున్నాను అన్నట్లు ప్రవర్తించేది. ఆ ఉద్యోగంలో మిగతావారిలా ఎందుకు సంపాదించట్లేదు అనేది. నేను లంచం తీసుకోను అంటే,'నీకు అలాంటి మోరల్స్ కూడా ఉన్నాయా?' అని అపహాస్యం చేసేది. నీకు తెలుసుకదా, అసలే నాకు కోపం ఎక్కువ, ఓపిక తక్కువ. అయినా నేను చాలా కంట్రోల్ చేసుకునేవాడిని. నేను ఆ కంట్రోల్ తప్పితే ఇంట్లో ఎప్పుడూ గొడవే. తనకు నేనేం చేసినా నచ్చకపోవటానికి కారణం... తనకూ పెళ్ళికి ముందు ఏదో చిన్నపాటి లవ్..." ఇక చెప్పలేనట్లు మాటలు మింగేసాడు చైతన్య.

"అదేమిటీ... ఆ విషయం తను ముందుగా నీతో చెప్పలేదా?" క్షణం క్రితమే నీలిమపట్ల పెంచుకున్న గౌరవం క్రుంగిపోతుండగా అడిగింది రాధిక.

"గోపాలరావుగారే చెప్పారులే... అందుకే అన్నాను ఆయన హానెస్ట్ అని. సర్లే, లైఫ్ హాస్ టు మూవ్ ఆన్ కదా. నేను నిన్ను మరచిపోచూసినట్లే తనూ ప్రయత్నిస్తుందీ, ఇద్దరమూ ఒకే బాధను అనుభవించాము కాబట్టి ఇద్దరమూ ఒకరినొకరు బాగా అర్థంచేసుకోగలము అనుకున్నాను. కానీ తన లవ్ ఫెయిల్యూర్‌కు తన రియాక్షన్ అలా నెగిటివ్‌గా ఉంటుందని అనుకోలేదు. ***ఒకే ఎమోషన్ ఒక్కొక్క మనిషిని ఒక్కోరకంగా మార్చేస్తుంది.*** తను కోరుకున్నది దొరకలేదని బాధ, దక్కించుకోలేకపోయానని తనమీద తనకే ద్వేషం. .. మెల్లగా షి స్లిప్డ్ ఇంటు ఎ కైండ్ ఆఫ్ మ్యాడ్‌నెస్. అది ఎంతవరకూ వచ్చిందంటే... రిచ్‌లైఫ్ ఇవ్వలేనని నన్ను ఎగతాళి చెయ్యడమే కాక, నేను లంచాలు తీసుకుంటూ ఆ డబ్బులు ఇంకెవ్వరో ఆడదానికి ఇస్తున్నాననే అనుమానం.... పేరనోయియా.. అయిపోయింది. అలాంటప్పుడు నేను చేసిన ఇంకో తప్పు: అమ్మ అయితే తను మారుతుంది అనుకోవడం.. మనకు అదేమిటో... లిటరేచర్, సినిమాలు... వీటి ఎఫెక్ట్ ఏమో అమ్మ అంటే చాలా పవిత్రమైనది. ఎలాంటి ఆడదైనా అమ్మ అయితే ఉత్తమురాలు... ఎక్సెట్రా.. ఎక్సెట్రా.... అనుకుంటాం కదా. అంతా ట్రాష్. ప్రెగ్నెంట్ అయినప్పటినుంచీ తను అన్‌బేరబుల్‌గా తయారైంది. ఐ స్టార్టెడ్ హేటింగ్ హర్. చెబితే నమ్మవేమో కానీ, 'నీ బిడ్డను మోయనా చంపెయ్యనా' అని అడిగేంతగా మారిపోయింది"

అతడి ముఖం ఎర్రటి రంగులోకి జేవురించడం చూసి రాధికకు భయమేసింది. *ఆడదాని క్రౌర్యం చవిచూసిన మగవాడు గ్రహణం చాటు సూర్యుడే*

"తప్పు మొత్తం తనదే అని నేను అనను. తను అలాంటి మాటలు అన్నప్పుడు, ఐ లాస్ట్ మై కూల్. దాదాపు చెయ్యిచేసుకున్నాను కూడా..." ఆమె కళ్ళలోకి చూసే ధైర్యంలేనట్లు తలదించుకున్నాడు చైతన్య.

అతను ఒక ఆడదానిని కొట్టడమా? అసాధ్యం. ఊహించుకోలేకపోయింది రాధిక. కానీ అతనే నేరం అనీ, నేరస్థుడనని అంగీకరిస్తున్నాడే?

"నేను అలా ప్రవర్తించాల్సింది కాదు... బట్ ఐ వాస్ హెల్ప్‌లెస్. ఆడదాన్ని కొట్టడం తప్పు, మగ అహంకారం అదీ ఇదీ అంటారు కదా. మేల్ అంటే ఈగో అనేట్లు చెబుతారు. కానీ మగతనంతోనూ కాస్తంత సెన్సిటివిటీ ఉంటుంది. ఒక జీవాన్ని కడుపులో మోసే ఆడదానికి ఎంత అటాచ్ మెంట్ ఉంటుందో అఫ్‌కోర్స్ నేను నీకు చెప్పక్కర్లేదులే.." అతడెక్కడ తన ప్రెగ్నెన్సీ వివరాలు అడుగుతాడేమోనని రాధిక కంగారు పడింది. కానీ తన సున్నితభావాలను చెప్పుకునే ఆత్రుతలో చైతన్య ఆమెను పట్టించుకోలేదు "పుట్టే పిల్లల గురించి తండ్రికి కూడా ఎంతో ఆత్మీయత ఉంటుంది. తన ప్రతిరూపం ఒకటి పుట్టబోతుందంటే ఎంత టెన్షన్‌గా ఉంటుందో నేను నీకు చెప్పలేను ఒక్కోసారి బాధ అనిపిస్తుంది.... నావలనకదా ఒక ఆడదానికి ఇంత కష్టం. ఆ తొమ్మిది నెలలూ ఆడదాని కష్టాలు చూస్తే ఏ సహాయమూ చెయ్యలేని హెల్ప్‌లెస్ స్టేట్ చాలా చిరాకు పుట్టిస్తుంది. అలాంటి టైంలో ఆ బిడ్డను చంపెయ్యనా... అని తను అంటే... కోపాన్ని కంట్రోల్ చేసుకోలేకపోయాను.... అందుకు నేను ఎన్నిక్షమాపణలు చెప్పుకున్నా ఏం లాభం? తనకెందుకు ఆ బిడ్డ అంటే అసహ్యమో కానీ... పుట్టిన బిడ్డకు పాలు ఇవ్వనని మొండికేసుకుంది..."

రాధికకు ఎదచాటున అసహ్యం పెల్లుబుకింది. ఒక ఆడదానిలో ఇంత క్రౌర్యమా?

సృష్టిలో సువాసన వెదజల్లే పుష్పాలతో పాటు విషపు ముళ్ళూ ఉంటాయి.

"ఇలా చెప్పుకుంటూ ఉంటే ఏంటో ఉంటుంది కానీ..... వాట్స్ ద యూజ్. నువ్వు చెప్పు.... పర్సనల్ లైఫ్ ఇలా ఉంటే ఇంకా మనిషిలో ఆదర్శాలూ, ఆశయాలూ ఏం మిగులుతాయి? నీలా నేను దేవుడూ దెయ్యమూ నమ్మను కానీ, మంచితనం నిజాయితీ అంటే చాలా నమ్మకం. మనం మంచిగా ఉంటే మనకు అంతా మంచే జరుగుతుంది అని ఎక్కడో సబ్‌కాన్షస్‌గా బలమైన నమ్మకం. ఆ నమ్మకం పోయింది. లైఫ్ అంటే నా లవ్ పోయింది. దటీజ్ హారిబుల్ స్టేట్. *జీవితాన్ని ప్రేమించకుండా జీవించాల్సి రావడం దుర్భరం.* కానీ తప్పదు. అప్పటికే వివేకానంద పుట్టాడు. యూనో.... వై ఐ గేవ్ హిమ్ దట్ నేమ్..."

రాధిక లయ తప్పింది.

"నేను సాధించలేని ఐడియల్ లైఫ్‌ను వాడయినా సాగిస్తాడు అనుకున్నా. ఈ సిస్టమ్‌లో వాడూ నిలబడాలి అంటే... వాడికి అన్నీ బెస్ట్ ఇవ్వాలి అనుకున్నాను. బెస్ట్ ఎడ్యుకేషన్ ఆపర్చ్యునిటీస్. వాడు నాలా ఐడియలిజం మాత్రమే ఉండే ఆ ఆశయాలను ఆచరణలో పెట్టలేని రిసోర్సెస్ లేనివాడు కాకూడదు. అందుకు ఎంతకాదు అనుకున్నా డబ్బు అవసరం. ఒకవేపున నేను ఉన్న సిస్టమ్ అంటే కోపం. ఈ సిస్టమ్‌లో ఇలా ఉంటేనే నేను కోరుకున్నది సాధించగలను అనే కొత్తరకం ఆలోచనలు. పైగా మంచిగా ఉండి సాధించిందేముంది అనే వెర్రికోపం. అందుకోసం.... నేనూ అందరిలా అయిపోయాను. కానీ... ఐ థింక్ ఐ విల్ బీఏ వెరి గుడ్ ఫాదర్. బెస్ట్ మదర్‌ను కనీసం గుడ్ మదర్‌ను ఇవ్వలేకపోవచ్చు. ఆఁ ... చెప్పలేదు కదా... వాడు పుట్టిన కొన్నాళ్ళకు గోపాలావుగారు చనిపోయారు. నీలిమ వాళ్ళ అన్న సింగపూర్‌లో సెటిల్డ్. అతను పూర్తి డబ్బు మనిషి. మొదట్నించీ నేనంటే పడదు. గోపాలావుగారు చనిపోయాక నీలిమ సింగపూర్ వెళ్ళిపోయింది"

"అంటే డైవోర్స్..?"

"నేను అడిగాను.... కానీ తను ఇవ్వనంది..."

"అదేంటీ... తనకు నువ్వంటే ఎలాగూ ఇష్టం లేదు అంది కదా!?"

"అందుకే ఇవ్వడం లేదు"

రాధికకు ఏమీ అర్ధం కాలేదు

"నీకు అర్ధం కాదులే. డైవోర్స్ ఇస్తే నేను ఇక ఫ్రీ అవుతానుగా. అది ఇష్టం లేదు. షి వాంట్ మీ టు సఫర్"

ఇలాంటి కొన్ని సంఘటనలు గురించి ఇదివరకే విన్న రాధికకు మెల్లగా నీలిమ మనస్తత్వం అవగతమయింది. ***తాము సుఖంగా ఉండకపోగా తమతో ఉన్నవారెవ్వరినీ సుఖశాంతులతో ఉండనివ్వకూడదని కొందరు మనుష్యులలో ఒక వికృత స్వభావం.***

"అపుడప్పుడూ వస్తుంది.. వివేకానందమీద ఎనలేని ఆప్యాయత కనబరుస్తుంది. వాడు తనకు అలవాటు అయ్యేలోగా ఈసడించుకుని వెళ్ళిపోతుంది. నాకు వాడంటే ఇష్టం అని తెలిసినకొద్దీ వాడిని నాకు దూరం చెయ్యాలని ప్రయత్నిస్తోంది. ఈ మధ్యే... ఈ క్యాన్సర్ గురించి తెలిసి..."

ఏం అడిగితే ఏం వినాల్సివస్తుందో అని భయమేసింది రాధికకు. ఇబ్బందిపడుతూనే చెప్పాడు అతను

"అతనికి అలాంటి జబ్బు రావడానికి నేనే కారణం అని నిందించింది"

"వాట్? హౌ ఈజ్...?" అసహ్యించుకోవడానికి కూడా మాటలు దొరకలేదు రాధికకు.

"ఈ క్యాన్సర్ జెనెటిక్ ప్రాబ్లం వల్ల కూడా రావొచ్చని నువ్వే చెప్పావుగా. తనూ ఎక్కడో ఇంటర్నెట్‌లో చదివిందట. ఆ క్యాన్సర్ జీన్స్ నా నుంచే వచ్చాయని.... వెల్... ఆ మాటలలో సెన్స్ వెతకడం వేస్ట్..... అసలు తప్పునాది, వీవా పరిస్థితి తెలిస్తే తను వస్తుందేమో అని ఫోన్ చేసి చెప్పి తప్పుచేసాను..."

ఇక అతడు మాట్లాడలేదు.

ఆమెకూ మౌనమే శరణ్యం అయింది. అంతసేపూ నిలిచి కురుస్తున్న వాన చప్పుడులోంచి చలి అలుముకుంటోంది. ఇద్దరి మధ్య కొన్ని నిమిషాలు మహానదిలా నిండుగా పారాయి.

అతడంటే ఆమెలో ఇప్పుడు ఏ కోశానా అసహ్యం లేదు. అతడి పతనాన్ని ఆమె అర్ధం చేసుకుంది. ***అర్ధం చేసుకోవడం క్షమించడంకంటే అతిముఖ్యం.***

ఆమె అర్ధం చేసుకుందని అతడికి తెలిసింది. మనసు ప్రశాంతమయింది.

"చే.." ఆమె పిలుపులో అతడికి సుపరిచితమయిన స్నేహం తీయబడింది...

"వాటెవర్ హ్యాపెండ్ ఈజ్ హ్యాపెండ్.. ఇప్పుడు మనముందున్న పెద్ద సిట్యుయేషన్ వీవా హెల్త్..."

రాధిక మాటలో 'మన' అనే పదం అతడి మనసును ముద్దాడింది.

"వీవా మదర్ గురించి అవన్నీ మర్చిపో ఇప్పుడు నువ్వు. ఐ విల్ డూ ఆల్ ది బెస్ట్ ఐ కెన్.. టు టేక్ కేర్ ఆఫ్ వీవా" తనంతట తానుగా ఇవ్వలేని జన్మకు ప్రతిగా ఈ పసివాడికి జీవితాన్నిచ్చే శక్తినిమ్మని తాను నమ్మే భగవంతుడిని కోరుకుంటూ చెప్పింది రాధిక.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

ఈసీరియల్ గత భాగాల కోసం 'కౌముది' గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి..!

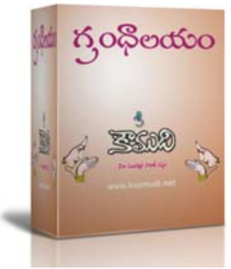

Click here to go to KOUMUDI Library